

Partimotion

Motion till riksdagen 2016/17:1080

av **Jan Björklund m.fl. (L)**

Fler poliser och starkare rättsväsen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en utbyggnad av Polismyndigheten med 2 500 nya polistjänster och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om renodling av polisens arbetsuppgifter och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om resurser till polisen för att anställa annan personal eller upphandla tjänster som avlastar polisen och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om områdespoliser och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om lönesatsning på poliser i yttre tjänst och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en utbyggnad av Polismyndigheten med 1 100 nya civila tjänster utöver tidigare beslut och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om handläggningstiderna för vapenlicenser och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om handläggningstiderna för pass och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett återinförande av beredskapspolisen och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om våld mot tjänsteman som en egen brottsrubricering med minimistraff sex månader och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om våld mot alarmeringstjänstpersonal som nytt brott och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om angrepp mot viktiga samhällsfunktioner som försvårande omständighet och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om hindrande av uttryckning och tillkännager detta för regeringen.

14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om polisutbildningen och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om nämndemannasystemet och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förtydligande av kommunernas brottsförebyggande roll inom ramen för sina ansvarsområden och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kameraövervakning på brottsutsatta platser och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Att allt fler poliser under 40 år säger upp sig, färre brott blir utredda och andelen uppklarade brott är den lägsta på 16 år är något som måste tas på största allvar. Varje dag gör tusentals polisanställda ovärderliga insatser. Men bland poliser finns också en växande frustration över att man inte ges rimliga förutsättningar att sköta sitt jobb. När avhoppet ökar från poliskåren och antalet lösta brott faller brant måste vi kunna tala om en kris.

Det behövs en nystart för att svensk polis ska fungera bättre – i hela Sverige. I denna motion lägger Liberalerna fram ett antal förslag för effektivare polis och rättsväsende samt bättre förutsättningar för lokalt brottsförebyggande arbete.

2 500 nya polistjänster

I valrörelsen 2006 uttalade Alliansen ett vallöfte om att bygga ut polisväsendet så att det skulle finnas minst 20 000 poliser. Detta uppnåddes också år 2010. I dag är det antalet inte längre tillräckligt, och den utbyggnad med 1 500 poliser som rikspolischefen aviserat kommer inte att avhjälpa bristerna.

När målet om 20 000 poliser formulerades hade Sverige 9 miljoner invånare. I dag är antalet 10 miljoner och befolkningen växer snabbt. Antalet poliser per 100 000 invånare har därmed under perioden 2010–2015 fallit från 216 till 202, vilket är en kraftig minskning. Polismyndighetens plan att öka antalet poliser med 1 500 till år 2020 kommer bara att leda till att minskningen bromsas upp, men antalet poliser per invånare kommer att vara helt oförändrat.

Detta håller inte. Polisväsendet har många utmaningar, men att det skulle vara för många poliser i Sverige är inte en av dem.

Till detta kommer också att polisens arbetsuppgifter har ökat väsentligt på grund av den förändrade migrationssituationen och det förhöjda terrorhotet. Även när det gäller det grova våldet och annan allvarlig brottslighet med koppling till organiserad brottslighet har utmaningarna ökat.

Det finns också ett växande problem att klara en tillräcklig polisbemanning i hela Sverige. Sverige är inne i en period med både stark folkökning och stark urbanisering. Polisen behöver öka sin närvaro i områden med stark befolkningsökning och samtidigt hålla god närvaro i hela landet.

Liberalerna föreslår därför en betydligt mer ambitiös utbyggnad. I vår budgetmotion lägger vi fram finansierade förslag som möjliggör en förstärkning med 2 500 poliser till

2020 års utgång. Detta gör att antalet poliser ökar till 212 per 100 000 invånare. Ökningen ska synas i hela Sverige – både på landsbygden och i storstädernas utsatta miljöer.

Befria polisen – renodla arbetsuppgifterna och låt andra göra mer

Polisen måste ges förutsättningar att använda sin arbetstid så effektivt som möjligt. I dag binds tusentals polisarbetstimmar av uppgifter som borde ha utförts av andra eller som alls inte borde ha legat hos polisen.

Alliansregeringen tillsatte utredningen om en renodling av polisens arbetsuppgifter för att se vilka funktioner som kunde flyttas till andra myndigheter. Tyvärr gav den nya regeringen tilläggsdirektiv som kraftigt snävade in utredningens uppdrag, och förslagen inskränktes därför till i och för sig välkomna förslag till anpassning av Polismyndighetens uppgifter på djurområdet (SOU 2015:3).

Regeringens förslag att låta Kustbevakningen ta ett större ansvar för brottsbekämpningen till sjöss och låta Kriminalvården i större utsträckning bistå med handräckning är visserligen steg i rätt riktning. Men mycket mer måste göras.

Det är inte rimligt att utbildade poliser ska ansvara för arbetsuppgifter i arrester m.m. där inte polisiär kompetens krävs. En riktad satsning för att anställa annan personal kan frigöra värdefull polisarbetstid.

Vi anser att polisens arbete med omhändertagande av djur ska begränsas enligt förslagen från utredningen om en renodling av polisens arbetsuppgifter. Övriga uppgifter flyttas på sikt till länsstyrelserna. Vidare finns det fler möjligheter att avlasta polisen arbetsuppgifter vad gäller arbetet med handräckning i vissa fall. Vi utesluter inte heller att ytterligare ansvar gällande transporttjänst av redan omhändertagna kan flyttas från Polismyndigheten till Kriminalvården.

Redan i dag förordnar polisen i vissa fall ordningsvakter för att vara polisens förlängda arm och bidra till ordning och trygghet. Detta sker till exempel på ett antal flyktingboenden runt om i landet. Polisen har så kallat förmanskap över ordningsvakterna, som ger en garanti för kvaliteten. Ordningsvakterna kan delta i polisens utsättningar och få del av polisens aktuella information och planerade insatser. För att öka tryggheten på utsatta platser, till exempel hotade byggnader eller orosfyllda platser, vill vi öka polisens resurser så att fler ordningsvakter kan bistå under ledning av utbildade poliser.

Liberalerna gör en särskild budgetsatsning för att anställa mer personal och upphandla tjänster för att renodla och avlasta polisen. Vi beräknar att det därmed kan frigöras polisarbetstid motsvarande cirka 500 helårstjänster. Tillsammans med den satsning som ovan görs på 2 500 nya poliser motsvarar detta 3 000 fler polisårskrafter jämfört med i dag.

Fler områdespoliser och lönesatsning på poliser i yttre tjänst

Att föra polisen närmare medborgarna har varit ett viktigt mål under lång tid. Just nu går utvecklingen åt fel håll. I mars i år publicerade Polismyndigheten en utvärdering ("Har vi kommit närmare medborgarna?") som visade att förflyttningen av operativa resurser till lokalpolisområdena hittills har skett i mycket begränsad omfattning.

Förutsättningarna och den operativa förmågan att arbeta med lokala problem tillsammans med lokalsamhället har enligt rapporten inte stärkts, utan snarare minskat.

På många håll i Sverige saknas till exempel områdespoliser helt. Områdespoliserna ska arbeta lokalt med att knyta kontakter i lokalsamhället, förebygga brott och bidra till trygghet i området. När dessa saknas, så försvinner också en viktig länk mellan polisen och invånarna. Det är av största betydelse att Polismyndigheten skyndsamt skapar full bemanning av områdespoliser, i ett första steg inom de utsatta och särskilt utsatta områdena.

Arbetet med att få ut fler synliga poliser i yttre tjänst kräver poliser som är besjälade av att arbeta ute bland medborgarna. Inom svensk polis finns många sådana skickliga, engagerade poliser. Tyvärr möter dessa medarbetare alltför ofta en internkultur där det ses som mer prestigefyllt att arbeta i inre tjänst. Arbetsgivaren har också varit alltför dålig på att ge de poliser som gör en viktig insats i yttre tjänst, och som vill stanna kvar där. Följden blir att det utåtriktade arbetet tappar i status.

Vi vill vända denna utveckling och reserverar därför medel för en särskild lönesatsning på poliser i yttre tjänst. Hur dessa medel fördelas på enskilda poliser avgörs i den sedvanliga förhandlingsprocessen mellan parterna och mellan arbetsgivare och arbetstagare. Genom denna riktade satsning skapas dock möjlighet att ge en erkänsla som också syns i lönekuvertet för det krävande yttre arbetet.

Polisen behöver fler civilanställda

En utbyggnad av poliskårens storlek behöver gå hand i hand med en förstärkning av den civila personalen. De civilanställda i polisen kan vara utredare med specialistkunskaper om brottstyper eller viss teknik, men det kan också handla om administrativ personal som stöder polisen i deras löpande arbete.

Utbildade poliser ska kunna vara poliser, och inte bindas av arbetsuppgifter som hellre kan skötas av andra personalfunktioner. Underbemanningen på den civila sidan har varit ett problem under längre tid, och den förstärkning som Polismyndigheten aviserat inför 2017 kommer inte att avhjälpa den obalansen.

Liberalerna föreslår en särskild satsning för att förstärka antalet civilanställda. I Liberalernas budgetalternativ anvisar vi medel som möjliggör ytterligare 1 100 civilanställda utöver den redan aviserade utbyggnaden. Därmed kommer Sveriges poliser att få ett betydligt bättre stöd i sin arbetsvardag samtidigt som Polismyndigheten också får värdefull förstärkning av civil specialkompetens på olika områden.

Polisen har stora problem med att klara handläggningstiderna för vapenlicenser. Det är inte acceptabelt när licensärenden som är okomplicerade kräver nästan ett halvår att handlägga, något som gör att laglydiga och ostraffade jägare inte hinner få licens för sina vapen i tid till jaktsäsongen. Likaså är väntetiderna för nytt pass ett problem på många håll. Detta måste åtgärdas. Liberalerna anvisar i sitt budgetalternativ riktade medel för att dels korta handläggningstiderna för vapenlicenser, dels korta handläggningstiderna för pass.

5 000 nya beredskapspoliser

Beredskapspolisen lades ned 2012. Den var ursprungligen en del av civilförsvaret, men flyttades 1986 till en särskild organisation. Efter det kalla krigets slut bantades

beredskapspolisen till 1 500 personer, som genomgick en kortare grundutbildning och därefter repetitionsutbildning vartannat år.

Beredskapspolisen kunde hjälpa till med bevakningsuppgifter, transporter, räddningstjänst, tillträdesskydd och bistånd med att upprätthålla ordning vid olyckor, översvämningar, störningar i infrastruktursystemet med mera. Däremot fick beredskapspolisen efter 2009 inte delta i polisverksamhet där det fanns en påtaglig risk att de kunde komma att använda våld mot enskilda. Även om beredskapspolisen sällan kom till användning bedömdes organisationen fungera mycket väl.

År 2012 avvecklades beredskapspolisen. Motiveringen var att den inte längre behövdes eftersom antalet poliser ökat till över 20 000 och totalförsvarsplikten i fredstid förändrats. Regeringen uteslöt dock inte att det skulle kunna bli aktuellt att återinföra organisationen.

Sedan dess har omvärldsläget och polisens förutsättningar förändrats i grunden. Enbart det senaste årets händelser visar att polisen i vissa mycket ansträngda lägen, där hela samhällsorganisationen sätts på prov, måste kunna kalla in förstärkningar. Därför behövs en ny och modern beredskapspolis.

Beredskapspolisen hade till exempel kunnat vara en värdefull förstärkning under den akuta flyktingkrisen hösten 2015. Även de inre gränskontrollerna som pågått sedan november 2015 drar många personalresurser från polisens möjligheter att förebygga eller ingripa mot brott. Skogsbranden i Västmanland 2014 är ett annat exempel där beredskapspolisen hade kunnat fylla en viktig funktion.

Liberalerna vill skapa en modern beredskapspolis, som ska kunna kallas in i fler situationer än förut. Tjänstgöringen ska bygga på frivillighet och tidsbegränsade kontrakt för personer som har detta som ett åtagande vid sidan av sitt ordinarie arbete. Beredskapspolis ska stå under befäl av polis.

I vårt budgetalternativ anvisar vi medel för att återinföra beredskapspolisen och successivt bygga ut den till 5 000 personer till utgången av år 2019. Beredskapspolisen ska finnas i hela landet och ska därmed kunna bidra till trygghet och ordning vid särskilt allvarliga händelser, oavsett var de inträffar.

Skärpta lagar om angrepp mot blåljuspersonal

Det är inte pojkstreck när poliser, ambulanspersonal och räddningstjänst i vissa bostadsområden utsätts för bakhåll, stenkastning och sabotage. Det är systematiska och grova attacker mot människor av kött och blod som gör ett ovärderligt arbete, och det är något som berövar invånarna i dessa bostadsområden deras rätt att få hjälp när något händer.

Attackerna mot blåljuspersonal är ett växande samhällsproblem. För att utvecklingen ska brytas behövs tydligare lagar som visar brottens allvar.

Våld eller hot mot blåljuspersonal särredovisas inte i kriminalstatistiken. Det går således inte att urskilja vilka skadegörelsebrott, våldsbrott etc. som riktar sig mot sådan personal eller mot utryckningsfordon. Ett undantag gäller anmälda brott avseende våld mot tjänsteman som riktats mot polis. De anmälda fallen av våld mot polis har enligt Brottsförebyggande rådets statistik ökat med 27 procent under perioden 2006–2015.

Brotten våld eller hot mot tjänsteman omfattar annars inte enbart polismän utan även ordningsvakter och andra personalkategorier som utövar myndighet (17 kap. 1 § brottsbalken). Däremot anses ambulanspersonal normalt inte utöva myndighet på det sätt som krävs för att ansvar för våld eller hot mot tjänsteman ska kunna komma i fråga.

I media har rapporterats om ökat våld och hot mot ambulanspersonal under senare år. Flera fall handlar om direkt sabotage, till exempel stenkastning mot ambulansfordon. Hos företaget Falck Emergency, som bedriver ambulanssjukvård på uppdrag av flera landsting och regioner i Sverige, har antalet anmälda incidenter mot ambulanspersonal ökat från fem år 2011 till 23 år 2015.

I februari 2015 redovisade tidningen Kommunalarbetaren en genomgång av anmälda tillbud till Arbetsmiljöverket som visade att någon ambulansanställd drabbades av hot eller våld minst en gång i månaden. Majoriteten av händelserna, 62 procent, ägde rum i någon av de tre storstadsregionerna. Samma år framhöll dåvarande ordföranden för Alarm Ambulansförbundet i en intervju att patienter i flera utsatta bostadsområden ofta får vänta längre på vård eftersom ambulanserna måste vänta in poliseskort.

Inte heller bilbränder särredovisas i kriminalstatistiken. Att anlagda bilbränder är ett växande problem styrks dock av statistik från Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB). Antalet räddningsinsatser som gäller uppsåtligt anlagda bränder i personbil har ökat med ungefär 50 procent de senaste åren, från 909 år 2006 till toppnivån 1 428 år 2015. De anlagda bilbränderna i Malmö har mer än fördubblats under denna period och ökningen i Stockholm är nästan lika stor. Under 2016 har ett antal incidenter rapporterats där stenkastning drabbat räddningstjänstens insatser – antingen genom direkt våld mot personalen eller genom att insatsen fördröjts på grund av en hotfull situation – i samband med släckning av anlagda bilbränder, bl.a. i Norrköping, Linköping och Uppsala.

Attackerna mot personal i blåljusrken måste tas på största allvar. Liberalerna föreslår strängare straff för våld mot polis och alarmeringstjänstpersonal. Till att börja med är det ett problem att våld mot tjänsteman och hot mot tjänsteman behandlas i samma straffbestämmelse. Våld mot en polis i tjänst är normalt ett allvarigare brott än ett muntligt hot, och därför bör våld mot tjänsteman bli en egen brottsrubricering där minimipåföljden är betydligt högre än för hot. Vi föreslår att straffskalan börjar vid sex månaders fängelse.

Vidare bör personalen i alla blåljusrken omfattas av samma skydd, oavsett om de i formell mening bedriver myndighetsutövning eller ej. Det är inte rimligt att personal i räddningstjänsten eller ambulanspersonal har svagare rättsligt skydd vid uttryckning än till exempel poliser. Därför föreslår Liberalerna ett nytt brott, våld mot alarmeringstjänstpersonal, för att bredda det straffrättsliga skyddet till personal i alla blåljusrken.

Det är även viktigt att det anses vara en försvårande omständighet om ett brott innefattar angrepp mot viktiga samhällsfunktioner, till exempel då bilbränder anläggs för att locka in polis och räddningstjänst i ett område för att därefter angripa dem med stenkastning. Brottsbalkens straffskärpningsbestämmelse i 29 kap. bör därför breddas med en särskild straffskärpningsgrund som gäller alla brott som innefattar ett angrepp mot viktiga samhällsfunktioner. Även hindrandet av uttryckning bör kriminaliseras.

Polisutbildning med både teori och praktik

Polisyrrket har en av de mest komplexa yrkesroller som finns. Det handlar om teoretiska kunskaper i juridik, psykologi eller sociologi. Men det handlar också om polisyrkets praktiska sidor: stresstålighet, fysisk och psykisk kondition, initiativförmågan, intresse för människor, inlevelseförmåga och värme.

I takt med att samhället förändras har också polisrollen blivit annorlunda jämfört med förr, och det är självklart att polisutbildningen behöver förändras i takt med detta. Men samtidigt får polisyrkets unika kombination av akademisk teori och praktiskt vardagskunnande inte gå förlorad.

Därför är Liberalerna kritiska till polisutbildningsutredningens förslag till ny polisutbildning (SOU 2016:39). Den föreslagna utbildningen har en ensidig slagsida på polisyrkets teoretiska aspekter. Detta riskerar att driva på en utveckling där alltför många poliser hamnar bakom skrivbord i stället för att synas ute i människors vardag.

I dag är polisutbildningen två och ett halvt år, varav två år är studier och ett halvt år är verksamhetsförlagd praktik. Utredningens förslag innebär dels att hela utbildningen görs till högskoleutbildning, dels att tiden förlängs till tre år. Så gott som hela förlängningen används till att förstärka de teoretiska inslagen.

Resultat blir en polisutbildning som nästan helt och hållet är inriktad på teori. Men så ser inte polisens vardag ut. I den komplexa yrkesroll som är polisens behövs både teori och ett väl utvecklat praktiskt kunnande.

Bättre utbildning i praktiska färdigheter är något som efterfrågas av många poliser. Men den nya utbildning som nu föreslås kommer till nästan 80 procent att bestå av teori. Det kommer att driva på en utveckling där poliserna försvinner in bland skrivborden och alltför få poliser syns ute på gatorna.

Liberalerna anser att både det inre och det yttre polisarbetet behöver värdesättas. Båda är absolut nödvändiga för att polisen ska kunna fullgöra sin vitala samhällsuppgift: att förebygga och ingripa mot brott och bidra till medborgarnas trygghet.

Vi delar uppfattningen att dagens polisutbildning om två och ett halvt år kan vara alltför kort för att klara dagens krav. Vi hade gärna sett att utredningen hade prövat en modell med två olika utbildningsgrenar, en mer teoretiskt inriktad och en som lägger större tyngdpunkt på det praktiska polisiära arbetet. Nu föreslår utredningen i stället en polisutbildning som är stöpt i en enda form och som är ännu mer ensidigt inriktad på teori än i dag. Liberalerna kan därför inte stödja polisutbildningsutredningens förslag.

Sveriges poliser förtjänar i stället en polisutbildning som har god akademisk anknytning men även ger större möjligheter än i dag att träna sig för det praktiska arbetet. Då ges nya poliser bättre förutsättningar att förbereda sig för en vardag som är både teori och praktik.

Nämndemän

Det svenska systemet med lekmannadomare – nämndemän – spelar en viktig roll i domstolsväsendet. Systemet bör dock reformeras och nämndemännens villkor förbättras. Liberalerna vill bredda rekryteringen så att fler nämndemän har annan bakgrund än partipolitisk. Vi vill också tydliggöra nämndemännens funktion genom att de ska finnas i första instans, det vill säga tingsrätt och förvaltningsdomstol. Däremot bör målen i högre instans avgöras av lagfarna domare. Den kostnadsbesparing som det innebär att successivt avveckla nämndemännen i hovrätt och kammarrätt ska användas till att förbättra den ekonomiska ersättningen till nämndemän i första instans.

Förtydliga kommunernas brottsförebyggande ansvar

Lagen behöver förtydligas så att kommunerna får en uttalad uppgift att arbeta brottsförebyggande i sina ansvarsområden. I dag finns det bestämmelser i socialtjänstlagen som belyser ansvaret för stöd till brottsoffer, och kommunen har också ett särskilt ansvar för unga. Däremot finns det skilda uppfattningar inom kommunsektorn om hur långt kommunernas ansvar sträcker sig för de brottsförebyggande insatserna i stort.

För att skapa och upprätthålla tryggheten lokalt måste det finnas en samverkan där både kommun och polis deltar. Polismyndighetens arbete med lokala samverkansavtal och medborgarlöften m.m. bör kompletteras med att kommunernas roll i det brottsförebyggande arbetet får en tydligare reglering i lag. Liberalerna föreslår därför att kommunernas ansvar att bidra i det brottsförebyggande arbetet, inom ramen för sina ansvarsområden, förtydligas i lagen. I vårt budgetalternativ frigör vi genom omprioriteringar även ökade medel till kommunernas brottsförebyggande arbete.

Underlätta för kameraövervakning på brottsutsatta platser

År 2013 infördes en ny kameraövervakningslag. Reglerna förenklades för den som vill sätta upp en kamera i exempelvis en butik, ett parkeringshus eller kollektivtrafiken. Däremot krävs fortfarande tillstånd från länsstyrelsen på andra platser dit allmänheten har tillträde, till exempel vid övervakning av gator och torg.

Tillämpningen av de nya bestämmelserna riskerar att bli för restriktiv. Exempelvis är det först efter en lång process med flera överklaganden som Stockholms stad fått tillstånd att sätta upp övervakningskameror på några av de allra mest brottsutsatta platserna på Järvafältet, även på platser där det skett upprepade grova brott och där det pågår öppen narkotikahandel.

En statlig utredning arbetar för närvarande med att se över 2013 års kameraövervakningslag. Syftet är att säkerställa att kameraövervakning kan användas där det behövs för att bekämpa brott och samtidigt garantera ett starkt skydd för den personliga integriteten. Utredningen ska redovisa sitt arbete senast den 28 februari 2017.

Liberalernas hållning är restriktiv när det gäller kameraövervakning på allmän plats, men där brottsligheten är särskilt allvarlig måste den kunna komma till stånd. Detta är särskilt viktigt för att öka tryggheten i svårt brottsutsatta bostadsområden och andra miljöer där människor rör sig, till exempel stationsområden. Vi är öppna för att se över lagstiftningen om det visar sig nödvändigt.

Jan Björklund (L)

Christer Nylander (L)

Tina Acketoft (L)

Emma Carlsson Löfdahl (L)

Roger Haddad (L)

Said Abdu (L)

Maria Arnholm (L)

Bengt Eliasson (L)

Robert Hannah (L)

Nina Lundström (L)

Birgitta Ohlsson (L)

Mathias Sundin (L)

Maria Weimer (L)

Allan Widman (L)

Fredrik Malm (L)

Mats Persson (L)

Lars Tysklind (L)

Barbro Westerholm (L)

Christina Örnebjär (L)